

Війна триває вже понад рік...

Ця велика і жахлива війна надзвичайно змінила наше суспільство і нашу державу, справила значливий вплив і на світ в цілому. На щастя, демократичний вільний світ об'єднався у допомозі українській нації в її потужному спротиві колоніальній загарбницькій країні. Попри всі складності політико-правових і соціально-економічних реалій, з якими стикаються уряди у власних країнах, допомога не згасає, а з нею — і віра в нашу перемогу. Однак знайшлися, хоча й нечисленні, союзники і в агресора, адже авторитарним лідерам є що «ділити» і про що «домовлятися», нехтуючи нормами міжнародного права і принципами моралі. Це болючий урок для цивілізованого світу, від засвоєння якого залежить його майбутнє. Змиритись із поведінкою тиранів та їхніми зазіханнями на усталений цивілізований порядок чи дати гідну відсіч через підтримку молодій демократичній країні? Цей доленосний вибір значною мірою залежить від успіхів захисників України на полях битви, їхньої хоробрості, їхньої вправності та жертвовності...

Війна охопила всі царини суспільного буття і суспільної свідомості, завдала нашій країні непоправних втрат і справила невідворотний вплив. Не стало винятком і релігійне життя України, в якому актуалізувалися теоретичні та теологічні дискусії, розгорілися міжконфесійні конфлікти, розгорнулися адміністративні заходи державних органів щодо релігійних організацій та діячів, які не захотіли встати на бік українського народу в його справедливій боротьбі з агресією.

Наш ворог вже не має фатальних переваг військового штабу, що спонукає російську владу максимізувати градус державної пропаганди, не останню роль в якій відіграє і фальшивий образ країни-агресора як «святої православної» попри дедалі більшу частку населення інших віросповідань. Усе це мракобісся загрожує перетворити країну-вигнанця на «православний Іран», автаркічний та ворожий до іншого світу, особливо світу свободи та розуму.

Тож тема цього випуску — «Війна і релігія» — була інспірована не лише суто теоретичним інтересом, адже релігія впливає на розум, волю та почуття переважної частини як нашої нації, так і нашого ворога. Ігнорувати цю тему за умов екзистенційної війни було б легковажно, необачно і навіть злочинно. Бо виявилось, що окрема християнська (за формою) конфесія в Україні аж занадто «підіграла» агресорові: її служителі на окупованих територіях прислужували окупантам, деякі й на вільних теренах виправдовували російську агресію або повчали своїх парафіян проявам «неспротиву та ненасильства». Ці та інші явища релігійної війни ретельно проаналізували наші колеги з відділення релігієзнавства Інституту філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України, і ми сподіваємося, що їхні висновки стануть нам у пригоді для нашого спротиву, нашої віри у перемогу.

Плани редакції на цей рік містять також намір осмислити фундаментальні трансформації країни та світу за рік війни у другому числі («24.02»), специфіку культурної зумовленості війни — у третьому числі («Війна, цивілізація і культура») та завершити рік аналізом впливу війни на соціальне та політичне життя у четвертому числі («Суспільство та демократичні цінності»).

Ми бажаємо нашим читачам у цьому році сил і терпіння, незламності та перемоги!